Homilia del Cardenal en el Vè aniversari de la Dedicació de la Sagrada

Família

| 2

les naus ja podríem dedicar el temple al culte. Vaig parlar amb els nostres arquitectes i em

digueren que era possible fer-ho ràpidament. I vaig treballar la invitació del Papa Benet XVI.

Aquella visita apostòlica de Benet XVI ha estat un esdeveniment molt important del meu

pontificat, per projectar la Basílica gaudiniana i l’arxidiòcesi i ciutat de Barcelona a un nivell

universal, pel treball evangelitzador que realitza la seva bellesa singular i la seva riquíssima

simbologia religiosa, i per disposar d’una església que facilita la participació de l’assemblea

en les celebracions litúrgiques.

La dedicació de la Basílica ens fa prendre major consciència que som pedres vives de

l’Església de Jesucrist, del temple sant fonamentat en els Apòstols i que té com a pedra

angular el Senyor mort i ressuscitat. La bellesa de la nostra estimada Basílica indica d’alguna

manera que encara és més bonica l’Església de Déu, la comunitat dels batejats i batejades

que es reuneix en els temples per celebrar la fe, especialment l’Eucaristia, que és la principal

manifestació de l’Església.

En aquesta mateixa Basílica, Benet XVI ens digué: “Què fem en dedicar aquesta obra d’art?

Ella és un signe visible del Déu invisible, a glòria del qual s’alcen aquestes torres, sagetes

que apunten a l’absolut de la llum i Aquell que és la Llum, l’Altura i la Bellesa mateixa”. I

continuava dient-nos el Papa: “Penso que la dedicació d’aquest temple de la Sagrada Família,

en una època en què l’home pretén edificar la seva vida d’esquena a Déu, com si ja no

tingués res a dir-li, resulta un fet de gran significat”. Certament, aquesta obra d’art és un

magnífic instrument de nova evangelització per comunicar el misteri de Déu a través de la

seva bellesa i simbologia.

Fa molt poc que hem acabat el Sínode dels Bisbes dedicat a la família. En la Basílica de la

Sagrada Família hem estat pregant i sensibilitzant pels treballs de les dues últimes

assemblees sinodals sobre el matrimoni i la família. En un any s’han distribuït un milió de

punts de llibre amb la pregària del Papa Francesc per a la família en diverses llengües. Ara

ens correspon en aquest santuari dedicat a la Sagrada Família demanar la seva intercessió

pels fruits d’aquestes dues assemblees sinodals i per totes les famílies del món.

Homilia del Cardenal en el Vè aniversari de la Dedicació de la Sagrada

Família

| 3

Sant Marc posa en boca de Jesús, en l’Evangeli d’avui, una declaració que és flor del seu

Evangeli: l’elogi de la generositat dels pobres. Per contrast precedeix aquest elogi una crítica

severa contra alguns doctors de la llei. Els orfes i les viudes eren en el món de la Bíblia

sinònim de pobresa. No d’una pobresa retòrica, sinó real. En l’Església naixent, en primera

iniciativa d’assistència organitzada fou a favor de les viudes que no tenien recursos

econòmics. Aquestes, per la seva part, ajudaven a la comunitat. Entre els records de la vida

de Jesús hi ha aquesta viuda que sacrificà, per amor de Déu, tot el que tenia: dues monedes

de gairebé un gram de coure cadascuna. Jesús en fa un elogi i podem dir que el Senyor erigí

així un monument a la generositat dels pobres.

Aquest Evangeli d’avui és una felicitació divina a molts pobres, no només de béns materials,

sinó també de temps disponible, de qualitats personals, de salut, etc. que a l’hora de la

veritat són els qui posen generosament tot el que tenen i més del que poden al servei de

Déu, de l’Església i dels germans. És ben sabut que a l’hora de fer el bé, hi ha molts pobres

que donen de la seva pobresa molt millor que altres rics en la seva estèril abundància.

Aquella vídua simbolitza la generositat de molts pobres que no s’emparen en el seu tenir poc

per tal de no donar. Els generosos-humils, identificats amb la vídua de l’Evangeli que hem

escoltat, recordaran aquesta pàgina evangèlica amb entranyable gratitud.

Para todos nosotros la generosidad de la viuda del Evangelio es un auténtico ejemplo porque

ella dio de aquello que necesitaba. Fácilmente damos parte de lo que nos sobra, pero cuesta

más desprendernos de aquello que necesitamos. El amor es la virtud que no tiene límites,

siempre se puede amar más y más. Siempre podemos compartir más y más con nuestros

hermanos necesitados.

La visita de Benedicto XVI concluyó por la tarde del día 7 de noviembre en una visita a la

Obra Social del Nen Déu. Y el Papa nos dijo que “en estos momentos, en que muchas familias

pasan por graves dificultades económicas, los discípulos de Cristo hemos de multiplicar los

gestos concretos de solidaridad efectiva y constante, manifestando así que la caridad es el

distintivo de nuestra condición cristiana”.

Nuestra acción de gracias en la celebración de la Eucaristía se dirige a Dios por habernos

Homilia del Cardenal en el Vè aniversari de la Dedicació de la Sagrada

Família

| 4

dado un hombre de Dios, un siervo de Dios, nuestro querido arquitecto Antoni Gaudí,

cristiano ejemplar y eminente artista, que nos ha dejado esta obra singular y única de la

Basílica de la Sagrada Familia. Gaudí fue creciendo en su donación a Dios y a los hermanos,

poniendo sus conocimientos arquitectónicos y sus habilidades artísticas al servicio de Dios,

de la Iglesia y de la humanidad, renunciando a muchos proyectos para dedicarse plenamente

y únicamente a la construcción de este templo. Así, fue viviendo progresivamente pobre y

murió pobre en el Hospital de los pobres. Un ejemplo para los cristianos de hoy.